

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14044/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Пирот, ради фактичке експропријације, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2010/22 од 06.07.2022. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2010/22 од 06.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2010/22 од 06.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1452/20 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени изградњом улице «Ђерам» у Пироту извршио заузеће на делу непокретности на кат. парцели .., уписаној у Листу непокретности .. КО Пирот ван вароши, укупне површине 48 м². Ставом другим изреке, утврђено је право својине у корист туженог Града Пирота са уделом од ½ на непокретности кат. парцели .., уписаној у Листу непокретности .. КО Пирот ван варош. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за фактички заузети део кат. парцеле .., уписане у Листу непокретности .. КО Пирот ван варош, исплати 157.910,88 динара, са законском затезном каматом од 06.04.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 99.416,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2010/22 од 06.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члан 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10/23 други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права како у погледу основа - случај фактичке експропријације која настаје када се на замљишту граде објекти од јавног интереса (у овом случају реч је о изградњи асфалтираног прилазног пута) а не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији, тако и у погледу висине (предметна парцела је обухваћена Генералним урбанистичким планом града Пирота, „Службени лист града Ниша бр.73/17 којим је предвиђена за површину јавне намене - саобраћајница). Тужени у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, јер у ревизији није достављен доказ да је одлука, на коју се ревизија позива, донета у првостепеном поступку П 1450/20 правноснажна (којом је одбијен тужбени захтев за другу парцелу преко које се такође простире предметни прилазни пут) није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на утврђено чињенично стање и оспоравање утврђеног чињеничног стања (да се ради о „сокаку“, а не о јавној површини) због чега се посебна ревизија не може изјавити, сходно члану 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 04.11.2020. године са тужбеним захтевом за утврђење права својине, а означена вредност предмета спора је 157.910,88 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**